چرا ترامپ اجازه داد پیمان «استارت جدید» از بین برود؟

معامله خطرناک با کنترل تسلیحات هسته‌ای

آمریکا

استیون هولمز
استاد حقوق دانشگاه نیویورک

انقضای پیمان استارت جدید یک چیز را روشن می‌کند: تمایل دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برای زیر پا گذاشتن تعهدات، مشکلی برای کل سیاره زمین است. ثبات هسته‌ای طی دهه‌ها توسط نهادهایی که برای شفاف‌سازی آینده طراحی شده‌اند، ساخته شده است و اکنون توسط رهبری که هیچ ارزشی در عمل به وعده‌هایش نمی‌بیند، در حال از بین رفتن است.

انقضای پیمان استارت جدید چیزی بیش از حذف سقف عددی زرادخانه‌های سلاح‌های هسته‌ای روسیه و ایالات متحده انجام داده است. پایان این پیمان، سیستمی از دانش مشترک - بازرسی‌ها، تبادل داده‌ها و رژیم‌های اطلاع‌رسانی - را که تعهدات معتبر را ممکن می‌ساخت، از بین برده است.

این نتیجه چیزی بیش از یک شکست سیاستی مجزا را نشان می‌دهد. این نشان‌دهنده جهان‌بینی ترامپ است؛ آن را معرفت‌شناسی یک معامله‌گر بنامید. در این دیدگاه، دانش نهادی پایدار یک دارایی نیست، بلکه یک محدودیت است. مذاکرات فرآیندهای تجمعی نیستند که از طریق آنها دولت‌ها در طول زمان درباره یکدیگر بیاموزند، بلکه معاملات مجزایی هستند که در آنها اهرم فشار بیش از هر چیزی اهمیت دارد.

از این رو، ترامپ به اعزام فرستادگان آماتوری مانند استیو ویتکاف و جرد کوشنر - که از دانش مذاکرات قبلی بی‌بهره هستند - برای حل مناقشات بسیار پیچیده اعتماد دارد. در این دیدگاه، بی‌تجربگی یک نقص نیست؛ بلکه یک شرط است.

سابقه کاری ترامپ - که مملو از صدها اختلاف بر سر پرداخت با پیمانکاران و تأمین‌کنندگان است - نمونه کوچکی از افشاگری‌ها را ارائه می‌دهد. همکاران سابق او یک رویه معمول را توصیف می‌کنند: مذاکره تهاجمی، سپس مذاکره مجدد پس از تحویل که در عمل طرف‌های مقابل را مجبور به پذیرش مبلغ کمتر یا توسل به دعاوی پرهزینه می‌کند. محققان «حقوق قرارداد» این روش عملکرد را «فروش حسن نیت» توصیف می‌کنند: استخراج ارزش با مصرف سرمایه اعتباری به جای حفظ آن.

کنترل تسلیحات به مثابه مدل کسب و کار

همین منطق در رویکرد ترامپ به اتحادها نیز مشهود است. ادعای مکرر او مبنی بر اینکه متحدان اروپایی باید برای حفاظت ایالات متحده «هزینه» بپردازند - همراه با پیشنهادهایی مبنی بر اینکه روسیه باید «هر کاری که می‌خواهد» با اعضای نافرمان ناتو انجام دهد - بیشتر شبیه اخاذی است تا دیپلماسی سنتی تقسیم بار.

اما ترامپ رئیس مافیا نیست. او نمی‌تواند به قولش عمل کند. حتی وقتی به متحدان اروپایی گفته می‌شود که برای تأمین حفاظت آمریکا، هزینه‌های دفاعی را افزایش دهند، آنها را وادار می‌کند که در مورد تعهد آمریکا به تضمین دفاع متقابل ناتو تردید کنند. نتیجه شبیه یک باج‌گیری حفاظتی است که در آن هزینه جمع‌آوری می‌شود اما حفاظت از آنها دریغ می‌شود.

چنین دورویی می‌تواند تحت شرایط بسیار خاص سودآور باشد. این روش در تعاملات یک‌باره، زمانی که طرف‌های مقابل انتظار معاملات مکرر را ندارند و اطلاعات مربوط به رفتارهای گذشته به راحتی قابل انتشار نیست، بهترین عملکرد را دارد. مدل کسب‌وکار ترامپ که از نظر جغرافیایی پراکنده است - هتلی در یک بازار، کازینویی در بازار دیگر، یک قرارداد صدور مجوز در جای دیگر - به طور غیرمعمولی با این شرایط مطابقت دارد.

دیپلماسی بین‌المللی این‌طور نیست. روابط بین دولت‌ها لزوماً تکرارشونده است. آنها یکدیگر را رصد می‌کنند، اطلاعات را به اشتراک می‌گذارند و انتظارات را به‌طور جمعی به‌روز می‌کنند. اعتبار محلی نیست؛ بلکه جهانی و تجمعی است. دولتی که یک توافق را کنار می‌گذارد، نه تنها توسط طرف مقابل، بلکه توسط هر دولتی که تعهدات آینده را ارزیابی می‌کند، قضاوت می‌شود.

به همین دلیل است که از دست دادن استارت جدید بسیار فراتر از روابط ایالات متحده و روسیه اهمیت دارد. این پیمان یک زیرساخت معرفتی مشترک را حفظ کرد: بازرسی‌های در محل، تبادلات تله‌متری و اعلان‌های جابه‌جایی. این سازوکارها عدم قطعیت را کاهش دادند. در بازدارندگی هسته‌ای، کاهش عدم قطعیت اغلب ثبات‌بخش‌تر از کاهش زرادخانه‌هاست. رژیم‌های راستی‌آزمایی، لوازم جانبی بوروکراتیک کنترل تسلیحات نیستند؛ آنها سازوکارهایی هستند که از طریق آنها کشورها تعهدات معتبری در مورد فردا می‌دهند.

هزاران کلاهک هسته‌ای در ابهام

وقتی راستی‌آزمایی از بین می‌رود، سوءظن جای خالی را پر می‌کند و سوءظن، در استراتژی هسته‌ای، خود تقویت‌کننده است.

> وقتی راستی‌آزمایی از بین می‌رود، سوءظن جای خالی را پر می‌کند. هر طرف باید بدترین حالت را در مورد توانایی‌ها و نیات طرف مقابل فرض کند. مسابقه تسلیحاتی، از این نظر، همیشه محصول نیت تهاجمی نیست. اغلب محصول زوال اطلاعاتی است

هر طرف باید بدترین حالت را در مورد توانایی‌ها و نیات طرف مقابل فرض کند. واکنش منطقی، احتراز از موقعیت می‌شود؛ استقرار کلاهک‌های بیشتر، افزایش سطح هشدار و تسریع برنامه‌های نوسازی. مسابقه تسلیحاتی، از این نظر، همیشه محصول نیت تهاجمی نیست. اغلب محصول زوال اطلاعاتی است.

وقتی معمار اصلی نظم امنیتی پس از ۱۹۴۵ بی‌تفاوتی خود را نسبت به تداوم نهادی نشان می‌دهد، سایر کشورها به طور منطقی افق زمانی خود را کوتاه‌تر می‌کنند. نظام بین‌المللی نه به این دلیل که کشورها ناگهان بی‌ملاحظه می‌شوند، بلکه به این دلیل که بنیان‌های اطلاعاتی خویشتنداری بلندمدت از بین می‌رود، کمتر آینده‌نگر می‌شود.

در پس این انتخاب‌ها، تضاد عمیق‌تری در مورد زمان سیاسی نهفته است. تمایز اساسی بین رهبرانی که به آینده اهمیت می‌دهند و کسانی که اهمیت نمی‌دهند نیست، بلکه بین دو برداشت از چگونگی اداره آینده است.

وقتی سیستم‌های راستی‌آزمایی فرسوده می‌شوند، دولت‌ها نه تنها محدودیت‌ها، بلکه روش‌های مشترک تفسیر رفتار یکدیگر را نیز از دست می‌دهند. بدترین فرضیات به مواضع پیش‌فرض منطقی تبدیل می‌شوند. معرفت‌شناسی معامله‌گر فرض می‌کند که اگر مذاکره‌ای شکست بخورد، می‌توان از آن خارج شد و دوباره با شخص دیگری تلاش کرد. در استراتژی هسته‌ای، هیچ بازار بعدی، هیچ طرف مقابل جدیدی و هیچ فرصت دومی برای اصلاح یک محاسبه اشتباه فاجعه‌بار وجود ندارد.

در حوزه املاک و مستغلات نیویورک، معرفت‌شناسی دلالان سرانجام به حد طبیعی خود رسید. پیمانکاران، بانک‌ها و تأمین‌کنندگانی که از ریاکاری‌های سریالی ترامپ آسیب دیده بودند، به سادگی از تجارت دوباره با او خودداری کردند. شهرت با عمل به دست آمد.

اما نه برای رأی‌دهندگان آمریکایی، که اکنون دو بار ریاست جمهوری را به مردی سپرده‌اند که مهارت تجاری بارزش خیانت به «منافع اتکا»ی دیگران بود. اینکه آیا این امر بشدت آسیب‌زا یا فاجعه‌بار غیرقابل برگشت خواهد بود، هنوز مشخص نیست. اما انقضای پیمان استارت جدید باید یک چیز را روشن کند: تمایل ترامپ به زیر پا گذاشتن تعهدات، نه یک مشکل داخلی آمریکا و نه حتی یک مشکل آتلانتیکی است. این یک مشکل برای کره زمین است. برای اولین بار در بیش از نیم قرن، تقریباً ۸۰۰۰ کلاهک هسته‌ای در دو زرادخانه بدون هیچ محدودیت الزام‌آور و بدون هیچ گونه تأییدی قرار دارد. درک این موضوع که ثبات هسته‌ای، که طی دهه‌ها ایجاد شده است، می‌تواند در عرض چند ماه توسط رهبری که فکر می‌کند فقط «بازندگان» وعده‌هایی می‌دهند که باید به آنها عمل کنند، از بین برود، وحشتناک است.

منبع: Project Syndicate

زمان اپیزودیک و نابودی آینده

برش

«زمان نهادی» به تخصص، سیستم‌های تأیید، اتحادها و حافظه بستگی دارد. اعتماد به آرامی ساخته می‌شود و در طول دولت‌ها و حتی نسل‌ها حفظ می‌شود. اما زمان اپیزودیک، زمانِ معامله‌ای است. مذاکرات، رویارویی‌های دراماتیک بین طرفین اصلی هستند که هر کدام تا حد زیادی مستقل از گذشته و به طور ضعیفی توسط آینده محدود می‌شوند. موفقیت با نتیجه لحظه سنجیده می‌شود، نه با دوام توافقی که حاصل می‌شود. وقتی ترامپ قول می‌دهد که جنگ‌ها را در یک روز پایان دهد، این فقط یک بزرگ‌نمایی نیست؛ بلکه نابودی آینده به عنوان چیزی است که آشکار می‌شود و نیاز به صبر، پرورش و سرمایه‌گذاری دارد.

معرفت‌شناسی معامله‌گر ذاتاً پراکنده است. دانش عمیق از طرف مقابل می‌تواند به جای یک مزیت، یک نقطه ضعف به نظر برسد. درک محدودیت‌هایی که توافق‌های قبلی را شکل داده‌اند، می‌تواند به جای واقع‌بینی، نقطه ضعف به نظر برسد. حافظه نهادی به جای منبعی برای پیمایش آینده، به نوعی تسخیر گذشته تبدیل می‌شود.

ثبات هسته‌ای به زمان نهادی تعلق دارد. بازدارندگی نه تنها به قابلیت‌ها، بلکه به انتظارات قابل پیش‌بینی در مورد چگونگی تکامل این قابلیت‌ها نیز بستگی دارد.

A History of the Modern Middle East

تاریخ خاورمیانه مدرن (۵۲)

ویلیام کلیولند
ترجمه: عسگر قهرمانپور

ایران در دوران ناصرالدین شاه

در حوزه اداری نیز، نقش دولت به‌طور چشمگیری گسترش نیافت تا تقاضایی برای جذب کادر کارمندان دولتی با آموزش‌های ویژه برای وظایف جدید ایجاد کند. فرزندان خانواده سلطنتی و رؤسای نیمه‌مستقل محلی بیشتر پست‌های عالی استان‌ها را دریافت می‌کردند که این عمل از رشد بوروکراسی حرفه‌ای با وظایف مشخص و قواعد رفتاری مکتوب جلوگیری می‌کرد. یکی دیگر از موانع بر سر راه ظهور حرفه‌ای‌گرایی اداری، عادت ناصرالدین شاه به پر کردن خزانه‌اش از طریق فروش مشاغل و امتیازهای جمع‌آوری مالیات به بالاترین پیشنهاددهندگان به‌صورت سالانه بود؛ خریداران موفق، با علم به اینکه مدت زمان حضورشان در مقام ممکن است کوتاه باشد، تلاش می‌کردند تا هزینه‌های خود را بازپس گیرند و از هر طریقی که می‌توانستند سود به‌دست آورند. رشوه‌گیری و اخاذی در این دوران امری رایج بود. واضح‌ترین قربانیان این سوءاستفاده‌ها طبقات دهقانی بودند که تحت فشار اعمال خودسرانه رؤسای محلی و مقامات دولتی قرار داشتند. مالکان بزرگ، با تشویق از نبود هرگونه مقررات دولتی، زمین‌های کوچک دهقانان را تصرف کرده و ساکنان آن را به کارگران تبدیل می‌کردند. اگرچه ممکن است درست باشد که دهقانان به طور سنتی از دولت‌های مرکزی به دلیل خدمت‌گیری و کارآیی در جمع‌آوری مالیات متنفر بوده‌اند، اما همچنین این حقیقت وجود دارد که رژیم‌های مؤثر به جامعه روستایی امنیت و ثباتی نسبی می‌دادند. در ایران ناصرالدین شاه، دولت نه تنها به دلیل ناتوانی در تأمین حفاظت از دست‌اندازهای منطقه‌ای مورد نفرت قرار گرفت، بلکه به دلیل شیوه‌های طمعکارانه تعداد کمی از نمایندگان رسمی دولت که توانستند در مناطق روستایی قدرت را اعمال کنند نیز مورد تنفر بود.

ناصرالدین شاه در ابتدا و با تردید تلاش کرد تا بوروکراسی و نیروی نظامی خود را از طریق تأسیس مؤسسه‌ای جدید در آموزش عالی، دارالفنون (۱۸۵۱)، بهبود بخشد. این مؤسسه که با کادر آموزشی اروپایی اداره می‌شد و آموزش زبان‌های اروپایی و علوم کاربردی را ارائه می‌داد، تنها مدرسه دولتی از این نوع در ایران بود. اگرچه برخی از فارغ‌التحصیلان آن برای ادامه تحصیل به اروپا رفتند و در بوروکراسی و ارتش موقعیت‌هایی به دست آوردند، این مؤسسه تأثیر فوری بر شیوه حکمرانی ایرانیان نداشت. تعداد دانش‌آموزان آن به شدت متغیر بود و بستگی به میزان حمایت شخصی و مالی شاه داشت. یکی از بازدیدکنندگان در اوایل دهه ۱۸۷۰ تنها حدود ۷۰ دانش‌آموز و یک معلم اروپایی شمارش کرده بود که به مراتب کمتر از تعداد دانش‌آموزان در زمان افتتاح مدرسه بود. بخشی از شکست این مدرسه در ایجاد یک نیروی اصلاح‌طلب و با جایگاه اجتماعی بالا در بوروکراسی و نیروهای نظامی به حضور شاهزادگان قاجار و بزرگان قبیله‌ای در مهم‌ترین پست‌های دولتی برمی‌گشت؛ بنابراین، آموزش در دارالفنون به یک مسیر شناخته‌شده برای رسیدن به موقعیت و قدرت تبدیل نشد. در غیاب هر مؤسسه دولتی دیگر، علمای دین در تمام سطوح آموزش مؤثرتر بودند.

نوبت اول

مزایده بخشی از سهام شرکت غیربورسی
سرمایه‌گذاری ری متعلق به بانک سپه شماره ۲۱۳۳/۱۴۰۴/۳۹

بانک سپه در نظر دارد بخشی از سهام شرکت غیربورسی سرمایه‌گذاری ری متعلق به خود را با شیوه نقد و به‌صورت یکجا طبق مشخصات مندرج در این اسناد و از طریق برگزاری مزایده عمومی با رعایت کامل مندرجات در شرایط عمومی مزایده وهمچنین سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شماره ۱۰۰۴۰۰۱۰۳۶۰۰۰۰۲۲ به نشانی www.setadiran.ir به‌فروش برساند.

- تاریخ انتشار مزایده در سامانه ستاد: ساعت ۸:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۷
- آخرین مهلت دریافت اسناد مزایده: ساعت ۱۹:۰۰ روز پنج‌شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۳۰
- آخرین مهلت ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۶:۰۰ روز یک‌شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۷
- تاریخ بازگشایی پاکات پیشنهادی: ساعت ۱۴:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۸
- **تاریخ بازدید:** از ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۷ لغایت ساعت ۱۳:۰۰ روز یک‌شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۱۷ (بازدید در ایام برگزاری مزایده همه روزه به‌جز پنج‌شنبه‌ها و روزهای تعطیل از ساعت ۰۸:۰۰ لغایت ۱۳:۰۰ مقدور می‌باشد)
- **نحوه فروش:** نقد

توجه: لطفاً به اصلاحات احتمالی مزایده که در آگهی نوبت دوم که در جراید کثیرالانتشار منتشر و در سایت بانک سپه به‌نشانی الکترونیکی www.banksepah.ir مندرج می‌گردد و تا پایان آخرین مهلت ارائه پیشنهادات ملاک عمل می‌باشد، توجه فرمایید.

توضیحات و شرایط:

۱. هماهنگی لازم جهت کسب اطلاع از جزئیات سهام مذکور ویا بازدید از محل شرکت: جناب آقای مهندس بهشتی به آدرس کیلومتر ۳۸ آزاد راه تهران – قم (محل پروژه) باشماره تماس ۵۶۲۴۰۱۷۶.

۲. شرکت در مزایده صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مقدور می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده، پرداخت تضمین شرکت در مزایده (ودیعه)، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده‌گران محترم از این طریق امکان پذیر می‌باشد.

۳. علاقه‌مندان به شرکت در مزایده می‌بایست جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (توکن) با دفتر ثبت‌نام سامانه ستاد با شماره ۱۴۵۶ تماس و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند. کلیه اطلاعات املاک و مستغلات شامل مشخصات، شرایط و نحوه فروش در برد اعلان عمومی سامانه مزایده قابل مشاهده، بررسی و انتخاب می‌باشد.

۴. ارائه پیشنهاد قیمت در سامانه ستاد به منزله قبول کلیه اسناد و مفاد مندرج در شرایط مزایده می‌باشد.

بانک سپه - اداره کل املاک

اطلاعات شرکت:

۱) شرکت سرمایه‌گذاری ری (سهامی خاص) غیر بورسی بوده و موضوع فعالیت شرکت براساس ماده ۲ اساسنامه به‌شرح موارد زیر می‌باشد:

الف: انجام کلیه امور مربوط به‌سرمایه‌گذاری و اجرای پروژه‌های ساختمانی، صنعتی، کشاورزی، دامداری، معدنی، خدماتی، بازرگانی، فرهنگی، آموزشی، درمانی و بهداشتی، مطالعاتی و تحقیقاتی
ب: اخذ نمایندگی از شرکت‌های داخلی و خارجی
ت: اعطا نمایندگی به‌شرکت‌های داخلی و خارجی
ث: اعطا و دریافت وام از مراجع ذی‌صلاح داخلی و خارجی
ج: انجام کلیه امور صادرات و واردات و خدمات مربوط به‌آن
خ: انجام کلیه امور مربوط به‌پیمان‌کاری شرکت‌های دولتی و غیردولتی
د: انجام کلیه امور مربوط به‌پیمان‌گذاری ارزی و سرمایه‌گذاری و مشارکت در امور تولیدی بخش‌های خصوصی‌ودولتی
ذ: خرید اوراق قرضه و دیگر اوراق بهادار و خرید سهام سایر شرکت‌ها و کارخانجات
ر: سرمایه‌گذاری در طرح‌های بزرگ تولیدی و خدماتی
ز: شرکت در مناقصات و مزایده‌های بخش خصوصی، عمومی و دولتی
س: شرکت در نمایشگاه‌های داخلی و خارجی
ص: هرگونه فعالیت مجاز در رابطه با موضوع شرکت

۲) ترکیب سهامداران: (بر اساس صورت مالی شش ماهه منتهی به ۱۴۰۴/۰۳/۳۱)

سهامداران شرکت سرمایه‌گذاری ری	تعداد سهام	دولتی/خصوصی/عمومی
ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره)	۲۵,۴۰۲	نهاد
بانک سپه	۱۴,۷۹۸	دولتی
بانک ملی	۸,۸۲۱	دولتی
گروه مالی ملت	۵,۶۵۹	خصوصی
بانک صنعت و معدن	۱,۹۰۶	دولتی
شرکت پارس ام.سی.اس	۱	خصوصی
شرکت فواد ری	۱	خصوصی
شرکت مبین ری	۱	خصوصی
جمع کل	۵۶,۵۸۹	.

۳) نماینده شرکت، جناب آقای مهندس بهشتی، به‌آدرس: کیلومتر ۳۸ آزادراه تهران- قم (محل پروژه) و شماره تماس: ۵۶۲۴۰۱۷۶ جهت بازدید شرکت معرفی می‌گردد.

«مشخصات سهام مورد مزایده»

نام شرکت	سهام قابل عرضه		کل سرمایه شرکت (میلیون‌ریال)	ارزش پایه هر سهم (ریال)	ارزش کل پایه سهام قابل واگذاری (میلیون ریال)	شرایط فروش	موضوع فعالیت بنگاه
	تعداد	درصدکل					
سرمایه‌گذاری ری	۱۴,۷۹۸	٪ ۲۶/۱۵	۲,۸۲۹,۴۵۰	۷۸۹,۲۹۰,۶۲۲	۱۱,۶۷۹,۹۲۳	یکجا و نقد	سرمایه‌گذاری و اجرای پروژه‌های ساختمانی، صنعتی، کشاورزی و...، اخذ نمایندگی از شرکت‌های داخلی و خارجی و کلیه امور صادرات، واردات، پیمانکاری شرکت‌های دولتی و غیردولتی و پیمان‌گذاری ارزی بخش‌های خصوصی و دولتی و...

م الف ۴۳۴۴ شناسه ۲۱۲۷۳۴۰